

Datoria noastră

Intîlnirea tovarăşului secretar general Nicolae Ceauşescu cu un grup de scriitori, membri ai conducerii Uniunii Scriitorilor, se înscrie pe coordonatele unei tradiţii de întîlniri dintre conducătorul partidului şi statului nostru şi reprezentanţi ai scrisului românesc. Contactele directe ale tovarăşului secretar general cu scriitorii au avut totdeauna, ca şi acum, aceeaşi influenţă fertilă pentru literatură, deschizînd perspectivele unor noi creaţii, trăsînd cu limpezime noi drumuri şi tendinţe, determinînd cu fermitate o nouă etapă.

Una dintre ideile importante, nu numai pentru evoluţia literaturii, dar, în aceeaşi măsură, pentru dezvoltarea viitoare a întregii creaţii artistice, a fost ideea semnificaţiei artei şi literaturii în cultura contemporană. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adus o aspră critică ideologiei idealiste apusene, care, scoţînd la suprafaţă concepţii de mult învinse de logica spiritului uman şi de evoluţia istoriei, încearcă să rupă creaţia artistică de societate, justificîndu-şi concluziile false, reacţionare, prin teoria scriitorului ca „un ales”, care, singur, poate să înţeleagă adevărurile celorlalţi şi, deci, singur, are dreptul să impună maselor propriile sale păreri. Tovarăşul secretar general a clarificat concepţia noastră socialistă despre artă şi creator, stabilînd adevărata relaţie dintre scriitor şi societate, singura relaţie care face posibilă existenţa scriitorului şi înţelegerea operei lui de către mase: scriitorul este emanaţia poporului din care face parte, opera lui fiind un strop de apă vie din neîntreruptul izvor al modului de a gîndi al maselor, al felului de a înţelege viaţa şi legile ei, al înfăptuirilor spirituale şi materiale ale oamenilor. Fiecare rînd pe care îl aşterne pe hîrtie scriitorul trebuie să fie o pledoarie convingătoare pentru libertatea şi fericirea omului, pentru adevărul şi frumuseţea spiritului, pentru dreptatea luptei sociale şi naţionale, pentru tot ce formează bogăţia vieţii propriului popor, a întregii umanităţi. Scriitorul are datoria să fie în permanenţă un soldat fără uniformă din marea armată de creatori ai fărîi sale, luptînd cu pana în numele civilizaţiei şi al viitorului de care sîntem, toţi, răspunzători.

Lumea trece printr-una dintre cele mai formidabile epoci revoluţionare. Ţara noastră stă printre acele ţări care au şi trecut, de cîteva decenii, la transformări profunde ale societăţii, construind socialismul. Noi, scriitorii, avem această mare cinste de a contribui, alături de făuritorii civilizaţiei materiale româneşti, muncitorii, la înfăptuirea visului omenirii: pace între popoare şi egalitate între oameni. Acesta este rostul nostru, astăzi, aceasta este datoria noastră.

In sensul acestor idei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut scriitorilor să se aplece şi mai mult, în operele lor, asupra prezentului românesc, asupra realităţilor extraordinare de pe marele şantier care este România socialistă, asupra profundelor mutaţii din conştiinţa oamenilor, asupra acestei contemporaneităţi, demne de cinstire. Avem nevoie de mai numeroase cărţi despre actualitate, despre trecutul eroic, despre anii formării şi dezvoltării mişcării muncitoreşti. Tovarăşul secretar general a chemat pe scriitori să se oprească mai cu atenţie, de pildă, la epoca 1920—1940, epocă de afirmare a partidului şi de acţiune neîncetată a proletariatului, de înfruntare eroică a opresiunii claselor exploatatoare, de călire a oamenilor conştiinţi, înregimentaţi în lupta ilegală.

Ca scriitor de teatru, mi se pare că dramaturgia s-ar putea îmbogăţi cu piese valoroase, inspirate din anii de confruntări dintre două lumi, piese în care conflictele pot atinge o profunzime tulburătoare.

Ca de atîtea ori, după întîlnirile cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, scriitorii şi-au îmbogăţit şi acum spiritul creator, prin ideile generoase ale secretarului general al partidului, idei care ne potenţează forţa de creaţie şi ne călăuzesc scrisul. Prin operele noastre, ne facem datoria faţă de patrie şi de poporul căruia îi aparţinem cu trup şi suflet.